

пытанія не сж искушявали почтены-ты създатели на тыя творенія, или ако и да сж ты безпокоили, то ти не сж имали врѣмя да имъ отвѣщають, пръвый въ продлженіе-то на дванадесять, а послѣдныи на четьредесять години, които ти посвятихъ за объясненіе-то, издыряніе-то и съчиненіе-то Россійскъ-тж Исторіѣ; а въ пространіѣ-тж Русскъ Грамматикѣ нѣмало мѣсто за да потълкуватъ за тѣхъ работѣ по' пространно.

Всякій разумява, че тыя pitanія сж тврьдѣ важны за Россійскъ-тж Исторіѣ, и не можемъ ся избави отъ тѣхъ съкъсы и ефтины отвѣты, безъ да не останемъ длъжни на здравый умъ. Всякій ще ся съгласи, че иностранний той языкъ прѣмина у насъ наедно съ книги-ты на Св. писаніе и Богослужебны-ты, и че за това трѣбва да издыримъ обстоятелства-та за прѣвода тыя книги на истый языкъ. И така всякий види, че отвѣти-ти на тыя pitanія проистичають и зависають отъ объясненіе-то на горѣречено-то заглавіе на това отдѣленіе, което може да фрьли добръ свѣтъ на Рускъ-тж Исторіѣ.

Нъ колко е мжно да обяснимъ това заглавіе, колко е мжно да виикнемъ въ подробности-ты безъ потрѣбны-ты источники, види ся отъ тука, че на най проницатели-ти испытатели потъмня поглядъ-тъ отъ тоя камень прѣтъкновения, и истый Шлецеръ, като тлъкова както можя', най послѣ зарязва тѣхъ работѣ, и ж оста'ва да ж дыри и да ж исправѣ, кому то ся и'ска да ся труди за неж.

Ако и знаменитый Добровский ся мчи' да утврди Меѳодія и Кирилла въ Моравіѣ, на което му помага' и Шлецеръ, и да ты накара да прѣведжтъ Св. Писаніе на Моравскый, сир. Чешскый языкъ, обаче отъ всичко-то това не може ся искара нищичко за отвѣтъ и за объясненіе Россійскы-ты pitanія; нъ това, че нашъ-тъ Цръковный языкъ така е чюдъ на Чехы-ты и на Моравяне-ты, както и на Руссы-ты, е вѣрно, както два пжти по двѣ четьре: нъ не е по' малко вѣрно и това, че той языкъ не прѣмина у насъ, изъ Моравіѣ или Богеміѣ.

Ако ли Меѳодій и Кириллъ най много и напръдъ сж ся трудили за Чехы-ты (все едно Моравяне-ты), то какъ и